

2024. május 6., hétfő

Jn 15,26-16,4a

„Amikor pedig eljön a Vigasztaló, akit elküldök majd nektek az Atyától, az igazság Lelkét, aki az Atyától származik, ő majd tanúságot tesz rólam; de ti is tanúságot tesztek majd, mert kezdettől fogva velem vagytok.”

Nem szép kilátások. Sőt félelmetesek. Az ember mindent elkövet, hogy megvédje a saját és szerettei életét, jóllétét. De nem elég, hogy különböző, sokszor elkerülhetetlen sorscsapások leselkednek ránk, az is halálos veszedelmet jelenthet, ha tanúságot teszünk Jézusról.

A lelkiismeret hangja sohasem egyezett a közgondolkodással. Ha a keresztyények beillenek a sorba, akkor ott baj van. Ragaszkodnunk kell a felismert igazságokhoz, hűségeseeknek kell lennünk hozzájuk. Tanúságot kell tennünk az életünkkel, a tetteinkkel, a szavainkkal. Jézus bátorításnak szánja a fenti mondatokat. Azt akarja, hogy ne féljünk, ha miatta bajba kerülünk, mert ott a Vigasztaló, az erőnek és a józanságnak a lelke, aki támogat bennünket, aki hozzánk szól, aki erőt ad. Aki adott esetben megsúgja, mit kell mondanunk, mit kell tennünk. Feltéve, hogy egy kicsit csendben maradunk, és odafigyelünk rá.

Istenem, nehéz időket él a világ! Valószínűleg mindig is nehéz időket élt, de mi csak most vagyunk itt ebben a néhány évtizedben. Segíts, hogy valamiképpen nyomot hagyjunk közösségileg, egyénileg! Hogy elmondhassuk, hogy békésebb, jobb hely lett általunk ez a föld. És küldd a Vigasztalót a világ azon pontjaira, ahol most kevés vigaszt lehet találni. Hogy a Vigasztaló erősítsen meg mindenkit abban, hogy merjen tanúságot tenni Rólad! Ámen

Kissné Kosztolányi Klára, Pilisborosjenő